likanedělním věznění tito propuštění na svobodu proto, že nemohlo se jim nic dokázat? Proč tito postižení, nevinně věznění, musí ještě platit stravné za dobu ztrávenou ve vazbě?

6. Proč nesmí se odstranění pracovníci vrátit do svých bývalých zaměstnání, když jim nic nedokázáno? Proč jsou vystaveni se svými rodinami bídě a trpkému osudu? Proč učitel, který měl svolení ministerstva, aby vedl dětskou prázdninovou lužickou kolonii v Čechách je nyní pronásledován a poslán do pense?
7. Proč »poměry« bylo donuceno lužické sokolstvo rozpustiti svoji organisaci? Proč většina lužických spolků dnes je ve své činnosti ohrožena? Proč lid mlčí a je zakřiknut, když není utlačován?
8. Proč vláda nevyhověla Národní radě lužické a nevyřídila ani neodpověděla na její memorandum z roku 1931, kde jsou shrnuty všechny lužické požadavky?

Dnes lužičtí Srbové nemohou mluvit a proto přátelé Lužice považují za svoji povinnost informovati světskou veřejnost o tom, jak lužičtí Srbové žijí. Tvrzení o tom, že někdo z lužických Srbů nebo ze řad jejich přátel chtěl nebo chce odtrhnouti Lužici od Německa, je směšné. Lužičtí Srbové jsou loyálními občany Německa. Přátelé Lužice stojí na mírových smlouvách, jsou v řadách protirevisních a proto nemá tvrzení německé vlády jiného cíle než zmásti světovou veřejnost, že postup proti lužickým pracovníkům je motivován činy státu nepřátelskými. K tomu však je třeba důkazů, aby svět mohl uznat tyto důvody. **Slovanstvu nejedná se o nic jiného, než aby lužickým Srbům byl nejen zaručen, ale také umožněn svobodný kulturní a sociální vývoj, aby lužičtí Srbové byli uznáni německou vládou národem a poskytnuta jim všechna menšinová práva, kterých používají německé menšiny ve druhých státech.**

Očekáváme od Rady svazu národů i od zástupců Malé dohody a Polska, že se ujme otázky lužické, která svým vývojem spěje do rozhodného stadia. Nelze mlčet, když celý národ nemá ani nejmenších práv. — Nemáme obav z nastoupeného boje a věříme, že »Pravda zvítězí«.

Vlad. Zmeškal.

ZE DNE

Valná hromada sboru notářů pražského obvodu svolána jest na den 22. října t. r. do hotelu »Paříž« v důsledku usnesení předešlé valné schůze sboru toho, dle něhož zvolena byla zvláštní devítičlenná komise za tím účelem, aby jednak připravila návrh na založení záručního fondu při notářských komorách, jednak aby se uradila o tom, jakým způsobem má býti přistoupeno ke krytí škody, způsobené úřadováním notáře Ladislava Kučery v Rychnově nad Kněžnou.

Komise tato po několika poradách usnesla se na návrhu, který předložila notářské komoře pražské a tato prozkoumavši návrh tento předloží jej na den 22. října t. r. svolané valné schůzi sboru. Poněvadž jedná se o otázku velice důležitou, lze očekávati, že tentokráte dostaví se všichni notáři tohoto sboru notářského.

Soudní komisařství. Množí se stížnosti notářů do projednávání pozůstalosti stranami samotnými. V poslední době téměř každá větší pozůstalost projednává se prostřednictvím právních zástupců písemně, takže notářům zbývá projednati pozůstalosti jen zcela nepatrné, za něž odměny nekryjí ani režii, kterou má notář se soudním komisařstvím. Stěžováno si bylo i do mnohých referentů soudních, že nedodržují ustanovení § 29, dle něhož notářům v místech, kde je sborový soud, musí býti svěřeny veškeré úkony nesporného řízení, uvedené v § 183 n. ř. z r. 1855. Dotyční referenti totiž vzdor výslovnému tomuto ustanovení sami sepisují nebo přijímají od jiných právních zástupců k tomu nikterak oprávněných sepsané úmrtní zápisy na soud, sami prohlašují poslední pořízení, a to i při pozůstalostech milionových, čímž poškozují náš stav. Za tou příčinou bylo usneseno podati stížnost na ministerstvo spravedlnosti a dožadovati se nápravy.

Navázání styků s notáři států slovanských. U příležitosti I. sjezdu států slovanských v Bratislavě v září t. r. konaném, navázali čeští kolegové styky s kolegy slovanskými, zejména chorvatskými, slovinskými a polskými a dojednali spolu, aby konaly se přípravné práce ku sjezdu notářů všech států slovanských. Bylo poukazováno k tomu, že bude záhodno, aby příslušníci cizích států slovanských i našeho sestavili právní normy našeho stavu se týkající, jak co organisace podmínek jmenování průpravy, skládání zkoušek, tak i co do působnosti notářů a aby provedeno bylo srovnání různých těchto zákonodárství za účelem vypracování jednotného notářského řádu.

Notářská komora pražská zvolila k tomu cíli zvláštní komisi s právem kooptace, zejména našeho dorostu notářského. Od této akce mnoho si slibujeme, neboť jen tak lze docíliti, aby notářská listina doznala přístupu do cizích států, aby přiznána jí byla plná věrohodnost a připuštěna byla jako exekuční titul. Poukazujeme v tom ohledu na článek »Notářská listina ve styku mezistátním« od Dra Čulíka, který vyšel v Právním Obzoru dne 1. září 1933 číslo 13.

Vedení seznamů konkursních a vyrovnacích správců u pražských krajských soudů. Podle výnosu presidia vrchního soudu v Praze ze dne 7. července 1933 Pres. 23.153-8/33 konala se dne 25. září t. r. v presidiu krajského soudu civilního v Praze porada zástupců krajského soudu civilního v Praze, krajského soudu obchodního v Praze, advokátní komory a notářské komory v Praze za účelem odstranění nesrovnalostí v pořadí konkursních a vyrovnacích správců, a bylo při ní dosaženo této dohody:

1. Krajský soud civilní v Praze a krajský soud obchodní v Praze povede každý zvlášť jedno vyhotovení společného seznamu konkursních správců, advokátů a notářů a bude pokračovati v tom pořadí, ke kterému sám dospěl. Totéž platí o otázce seznamu vyrovnacích správců, advokátů a notářů.
2. Pořadí řídí se při správcích konkursních i vyrovnacích dle doby zápisu do seznamu advokátů resp. jmenování notářem a krajský soud obchodní v Praze svůj dosavadní abecední seznam vyrovnacích správců, advokátů a notářů nahradí seznamem dle § 4 vlád. nař. č. 115/31 sb. z. a nař. a bude pak také vyrovnací správce ustanovovati podle téže zásady jako správce konkursní.
3. V jednotlivých případech rozhodne každý soud samostatně o ustanovení správce a o otázce, zda se má v konkretním případě dle § 16 cit. vlád. nařízení uchýliti od stanoveného pořadu z důvodu jakéhokoli, při čemž projeveno mínění, že rozhodnutí otázky té přísluší jedině senátu a nikoli soudní správě.

Spolek čsl. notářů odbor »PRAHA«

dovoluje si Vás zváti na

PŘÁTELSKÝ VEČER,

který se bude konati **dne 21. října 1933 v radničním sále v II. patře Obecního domu v Praze II.**

o 7. hod. večerní.

Společná večeře. Tanec při jazz-hudbě.

Aby mohl býti objednán dostatečný počet večeří, žádáme zdvořile, abyste laskavě oznámil do 19. října 1933 účast svoji a přivedených hostů na adresu: tajemnice notářské komory pí. Julie Vojtíková, Praha II., Žitná 4 b. — Couvert 25 Kč.

Za odbor »PRAHA« spolku čsl. notářů

Výbor.

POZVÁNÍ

k mimořádné valné hromadě sboru notářů obvodu sborových soudů v Praze, Jičíně, Klatovech, Kutné Hoře, Mladé Boleslavi, Písku, Plzni a Táboře, která konati se bude

v neděli dne 22. října 1933

o 10. hod. dopolední v hotelu »Paříž« v Praze I., Ul. u Obecního domu 4 n. (v přízemí vlevo, zelený sál).

Pořad jednání:

1. Zpráva a návrh komise, zvolené předešlou valnou schůzí sboru, ohledně založení záručního fondu.
2. Návrh notářské komory v Praze na zvýšení ročního komorního příspěvku o 1.200.— Kč.
3. Volné návrhy.

Poznámka: § 4 jedn. řádu: Sbor může se platně usnášeti pouze v tom případě, je-li kromě předsedy přítomno ještě alespoň 25 členů.

Jelikož účast při valných schůzích kolegia náleží ku stavovským povinnostem, upozorňují se pp. členové kolegia, že pouze závažná příčina může nedostavení se ke schůzi omluviti.